

อาจารย์แม่ชีปุก มุ่ยประเสริฐ

อาจารย์แม่ชีปุก ม้วยประเสริฐ

แม่ชีปุก ม้วยประเสริฐ เป็นศิษย์เอกสำคัญและอาวุโสที่สุดผู้หนึ่งของ พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัดปากน้ำ พระมวงคลเทพมุนี (สด จนทสโร) ท่านมี จริยาวัตรอันงดงามและเป็นบุคคลตัวอย่างที่ทุกคนทั้งหลายทั้งปวงเคารพนับถือและเทิดทูนในความดีงาม

แม่ชีปุก ม้วยประเสริฐ เกิดเมื่อวันจันทร์ เดือน ๖ ปีจอ พ.ศ.๒๔๒๙ ที่ตำบลบางสะแก ธนบุรี ท่านเป็นบุตรคนที่หนึ่งของนายสมบุรณ์ และนางทองดี ม้วยประเสริฐ ครอบครัวของท่านมีฐานะพอมีอันจะกินและประกอบอาชีพทำสวน และท่านได้ช่วยในการทำงานมาโดยตลอด

ท่านเป็นคนจริง ทำอะไรทำจริง ตั้งแต่สมัยเป็นฆราวาส ท่านได้ ปฏิบัติธรรมภาวนากับหลวงพ่อดัดปากน้ำซึ่งท่านมีจิตศรัทธาเคารพเป็นครูของท่าน จนท่านได้เห็นดวงธรรมแล้ว ต่อมาท่านต้องการทำบุญ แต่ยังขาดปัจจัยอยู่ จึงได้เก็บผลไม้จากสวนของน้ำท่านไปขายโดยไม่ได้ขออนุญาตแล้ว นำเงินนั้นไปทำบุญ ความประมาทอันดูเสมือนเล็กน้อยเพียงเท่านั้น แต่ก็ เป็นเหตุให้ดวงธรรมของท่านดับไป ทำให้ท่านเสียใจมาก เย็นนั้นท่านได้อธิฐาน ใจก่อนนั่งธรรม ถ้าหากไม่ได้เห็นดวงธรรมอีกก็จะ ไม่ขอลุกขึ้นจากที่ ท่านยัง นั่งนานไป ก็เกิดความปวดเมื่อยไปทั่วตัว ยุ่งก็รุ่มกัด ครั้นใจท่านระลึกถึงยาม ที่แม่ไก่ซึ่งกกไข้อยู่ นั้นจะไม่ไปไหนจนกว่าไข่จะฟักเป็นตัว ท่านก็ปรารถนาไว้ในใจว่าจะไม่ยอมละจากความเพียรประดุจกัน เวลาที่ล่วงไปจนพ้นกลางดึก ท่าน จึงได้เห็นดวงธรรมสุกใสสว่างอีกคำรบหนึ่ง แต่นั้นมาท่านก็ได้รักษาศีล

และปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดมิได้ประมาณจนต้องสูญเสียดวงธรรมอีกเลย

ต่อมาบิดามารดาของท่านถึงแก่กรรม ในปี พ.ศ.๒๔๖๔ เมื่ออายุได้ ๓๕ ปี ท่านก็ได้สละบ้านเรือน ทรัพย์สินสมบัติออกบวชเป็นอุบาสิกายอยู่ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ด้วยจิตที่ศรัทธาต่อหลวงพ่อกุศล และประสงค์ที่จะใช้ชีวิตเพื่อธรรมปฏิบัติตามแนววิชาธรรมกาย อย่างเต็มที่

แม่ชีปุก มุ่ยประเสริฐ

ด้วยการรักษาศีลปฏิบัติธรรมโดยเคร่งครัดถูกต้องหมดจด อีกทั้ง ปุพเพกตบุญตาอันเป็นบุญบารมีที่สะสมมาแต่อดีต กับวิริยะความพากเพียร ในปัจจุบันของท่าน ท่านได้บรรลุธรรมกายและเป็นผู้ทรงวิชาสูงผู้หนึ่ง

ท่านเป็นบุคคลที่หลวงพ่อกุศลไว้วางใจยิ่งผู้หนึ่ง มีความเคารพในธรรมคำสั่งสอนของหลวงพ่อกุศล และมีความขยันขันแข็งในการปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง อันเป็นเหตุให้ได้รับมอบหมายให้เข้าปฏิบัติกิจภาวนาสำหรับผู้เจริญวิชาธรรมกายชั้นสูงในบริเวณที่สงวนไว้สำหรับผู้มีกระแสจิตอันบริสุทธิ์ปฏิบัติภาวนา ซึ่งหลวงพ่อกุศลท่านเรียกว่าโรงงานนั้นโดยท่านเป็นหัวหน้าควบคุมดูแลบรรดาแม่ชีที่ได้ธรรมกายและปฏิบัติหน้าที่ในโรงงานและเป็นหัวหน้าเวรในการปฏิบัติกิจภาวนา อีกทั้งเป็นครูผู้สอนวิชาธรรมกาย

การปฏิบัติธรรมของอาจารย์ท่านนี้เป็นคติสอนใจคนทั้งหลายเป็นอย่างดี เช่นครั้งหนึ่งท่านเกิดป่วยไข้ขึ้นมาในตอนเย็น และเกิดความหิวโหยเป็นอย่างมาก ผู้ใกล้ชิดได้ไปกราบนมัสการถามหลวงพ่อกุศลว่า หากแม่ชีปุกจะทานข้าวต้มร้อนๆ นั้นจะได้หรือไม่ หลวงพ่อกุศลได้ส่งกลับไปให้ถามแม่ชีปุกว่าถือสัจจะไว้หรือเปล่าเมื่อท่านทราบคำถามนั้นก็ระลึกว่าท่านถือสัจจะอยู่ จึงไม่รับประทาน ตายเป็นตายก็จะขอถือสัจจะบัดนั้นความปิติก็แผ่ซ่าน อิ่มเอิบหายหิวโหยทันที จนท่านสามารถปฏิบัติธรรมต่อไปได้

ท่านได้ปฏิบัติกิจ
ภาวนาที่โรงงานนั้น
เรื่อยมาตามบัญชาที่
พระเดชพระคุณหลวง
พอมอบหมายไว้ แม้
ภายหลังหลวงพ่
มรณภาพแล้วท่านก็
มิได้เว้นกิจนั้น จวบจน
มีการก่อสร้างโรงงาน

ขึ้นใหม่ แม่ชีปุกเมื่อถึงระยะนั้นมีอายุ ๘๐ ปีเศษ และชรามากแล้ว จึงได้อยู่
ปฏิบัติธรรมและสั่งสอนอบรมการปฏิบัติภาวนาตามแนววิชชาธรรมกาย
เฉพาะในบริเวณที่พักของท่าน

ท่านเป็นผู้ที่พระเดชพระคุณพระธรรมธีรราชมหมุนี ท่านเจ้าอาวาส
องค์ปัจจุบันของวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ยกย่องว่า **เป็นรัตตัญญูแห่งวัดปากน้ำ**
ด้วยแม่ชีท่านนี้ได้บวชและยินดีอยู่ในพระพุทธศาสนาเท่านั้น อีกทั้งเคร่งครัด
เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ยิ่งนักตลอดเวลากว่า ๖๐ ปีที่ท่านบวชอยู่

อาจารย์แม่ชีปุกเป็นผู้มีอารมณ์เยือกเย็น แจ่มใส โอบอ้อมอารี นุ่มนวล
เป็นคนไมโกรธ ไม่ผูกโกรธ ท่านมีน้ำใจงาม และมีความเมตตากรุณาสูงส่ง
ได้ช่วยเหลือเกื้อกูลลูกศิษย์และผู้มา
ขอความอนุเคราะห์แก่ท่านเป็น
จำนวนมาก ใครทำสิ่งใดไม่ถูกต้อง
ท่านก็จะเตือนว่า ระวังเป็นบาปนะ
ท่านจะไม่ตำหนิวิพากษ์วิจารณ์ ไม่
ลบหลู่ หรือยกยอปอขึ้นผู้ใดด้วย
ท่านมุ่งจะปฏิบัติธรรมด้วยจิตตั้งมั่น

เพื่อถึงความหมดจดแห่งจิตโดยส่วนเดียว ยินดีแม้เพียงเท่านั้น มีทิฐฐิสมบุรณ์ ถึงพร้อมด้วยปัญญา วางตนสมฐานะแห่งความเป็นผู้ใหญ่และปฐนียบุคคล เป็นผู้ให้คำแนะนำสั่งสอนที่ตรงถูกต้องแท้จริง

คุณธรรมความดีที่ท่านปฏิบัติโดยเสมอต้นเสมอปลายนี้ ทำให้ผู้ใกล้ชิดและผู้ที่มีโอกาสรู้จักแม่ชีปุก เกิดความรู้สึกทั้งอบอุ่นและเยือกเย็นเป็นอัศจรรย์ ด้วยรู้เห็น ความเป็นแม่พิมพ์และแบบแผน ที่ดีงามสมบุรณ์หมดจด มีความเต็มใจที่จะรับคำแนะนำปฏิบัติตามคำสอนของท่านอย่างเต็มที่ และปรารถนาที่จะอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมท่านผู้เป็นที่รักเคารพนับถือของทุกคนโดยมั่นคง

พระวโรระ คณุตตโม

พระเดชพระคุณพระภิกษุโกศลเถระ (วโรระ คณุตตโม) ได้กรุณาเล่าถึงแม่ชีปุกว่า “คุณโยมปุก มั้ยประเสริฐ ได้ทำวิชชาธรรมกายกับหลวงพ่อดปากน้ำ ภาชีเจริญ มาเป็นเวลานานประมาณ ๖๐ กว่าปี ตั้งแต่อายุ ๓๕ และได้ทำวิชชามาโดยตลอด มิได้ละทิ้งจนวาระสุดท้ายของชีวิต ก่อนจะถึงแก่กรรม คุณโยมรู้ตัวตลอดเวลา พอถึงเวลาใกล้อรุณ คุณโยมปุกก็ได้ประนมมือไว้ที่หน้าอก แล้วถึงแก่กรรมด้วยอาการอันสงบ”

อาจารย์แม่ชีปุก มั้ยประเสริฐ ถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๒๓ รวมสิริอายุย่าง ๙๙ ปี อยู่ในเพศผู้ทรงศีล ๖๓ ปี และได้ฝากประวัติอันดีงามที่ทุกคนภาคภูมิใจไว้ให้อนุชนรุ่นหลังได้รู้และประพฤติปฏิบัติตามแบบอย่างสมคักดีศรีแห่งผู้ถึงธรรมกายและศิษย์ของหลวงพ่อดปากน้ำทุกประการ

